

най-затънените краища на Европа, узnavанията на изнамърванията, откритията и приложението на научните истини въ живота, единодушното усвояване на едни и същи научни познания, а особено еднаквото възпитание на младежъта — всичко това води към коренна промънка и духовно сближение на всички европейски народи. Следователно, невъзможно е, щото Европа да остане дълго време въ сегашното си политическо общество положение. Правителствата по силата на същия закон ще бжатъ принудени да въведатъ нови закони, съ които ще уредятъ взаимните отношения между народите. Всички тия неоценими блага показватъ голъмия успехъ отъ великите придобивки въ днешния въкъ.

Днесъ вече хората и народите за въра не се биятъ, както е било презъ сръдните въкове и презъ 30 годишната война. А въратата на времето е била голъма пръчка за сближение и сприятеляване между народъ и различни въроизповѣдни групи. Наистина, днесъ великиятъ сили Англия, Франция, Австрия, държатъ къмъ Турция приятелско поведение и атакуватъ руския царь. Но защо правятъ това? Защото съмѣтатъ, че Русия ще направи голъми придобивки на Балканите, което щѣло да бжде въ тѣхна вреда. При все това тѣ виждатъ, че Балканските християнски народи не могатъ и занапредъ да останатъ безъ материално подобрене и политическо равноправие. За това именно тѣ съветватъ султана да прави нововъведения, преобразования въ държавата си. Такива нововъведения издаде султанъ Абдуль Меджидъ презъ 1839 г. съ „Хати-шерифа“ и презъ 1856 г. съ „Хатихумаюна“. Тѣзи реформи отговарятъ на времето, а именно да се освободи селското население отъ феодализма (спахилъка) и да се въведе правосѫдие и политическо равенство между раята и мусулманите.

Д-ръ Селимински се радва на тѣзи турски актове и пита: наистина, за кого се издаватъ тѣ? Ясно е, че тѣ се издаватъ предимно за българите, защото днесъ, румъни, сърби, гърци и черногорци сѫ вече освободени, а само нашиятъ народъ остава безъ свобода и права.

Географическото положение на единъ народъ има голъмо влияние върху неговата сѫдба. Българскиятъ